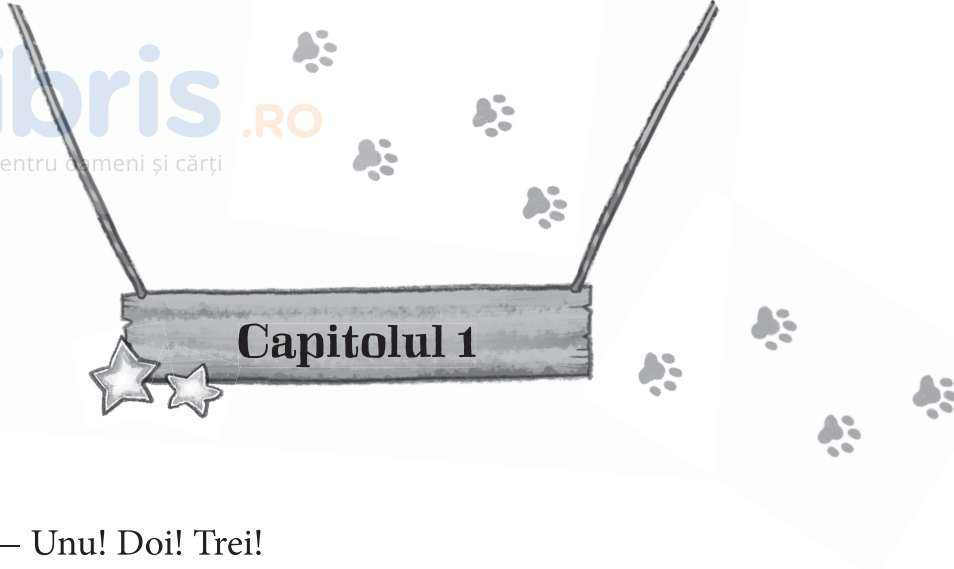

Capitolul 1

— Unu! Doi! Trei!

Cele două fete se lăsară să cadă pe spate, pe salteaua gonflabilă mare de lângă patul Miei și chiuiră.

— Ce senzație tare! strigă Lissy, răsucindu-se de pe o parte pe alta. Părul ei șaten lung, strâns într-o coadă, biciuia aerul. De ce n-am mai făcut asta până acum?

Mișcările lui Lissy o făceau și pe Mia să salte fără să vrea.

— Pentru că ai locuit alături, răspunse Mia puțin întristată.

Lissy își întinse mâinile și picioarele.

— Puuuuhhh! făcu ea.

Apoi se făcu liniște.

Niciun câine oaspete nu lătra în curte.

Nici bunicul Knut nu se auzea. Probabil că aranja camera pisicilor pentru Pinky, care trebuia să vină în după-amiaza asta.

Dar unde era Minou?

— E mai frumos acolo unde locuiești acum? întrebă Mia.

— Mama spune că da.

— Și tu?

— Și eu cred că e frumos. Dar, cumva... altfel de frumos.

Apoi se făcu iar liniște.

Era ciudat, deoarece cu Lissy nu fusese niciodată liniște.

Se pare că ea și Lissy țipaseră împreună încă de când erau în cărucior, atunci când mamele lor se plimbau cu ele pe dig. Până acum câteva luni, când mărul din fața ferestrei Miei începuse să înflorească. Atunci se mutase Lissy cu părinții ei la Bremen, pentru că mama ei primise acolo un post de avocat. Și Bremen era destul de departe de Waddebüll.

Să stea lungită lângă Lissy și să nu spună nimic era nou pentru Mia.

Într-un final, Lissy scoase un oftat prelung.

— Mi-e dor de veverițe...

Și de animalele de la hotelul „Lăbuța fermecată” nu? îi trecu Mieii prin cap. Și de Minou? Și de mine? În loc de asta spuse:

— Nu există la Bremen veverițe?

— Ba da, dar nu pot vedea pomii așa de bine de la fereastra mea. În parc am văzut una, odată.

— Și Clara? îi scăpă Mieii, cu toate că își propusese cu tărie să nu întrebe de noua prietenă a lui Lissy.

Lissy ridică din umeri.

— Orice trebuie stabilit dinainte cu ea. Prea complicat.

Mia se ridică în capul oaselor.

— Este mai mare decât noi?

— Are aproape 11 ani. Și cântă foarte bine la pian. Fac și eu acum ore de pian, îmi place. Ar trebui să încerci și tu. Mama spune că un hobby ar reduce din stres.

Mia căzu pe gânduri. Ea nu era stresată. Și pentru hobby-uri nu avea timp, pentru că după școală ajuta la hotelul „Lăbuța fermecată”. Lucru pe care, oricum, îl făcea și în vacanță.

— Am voie să rămân toată vacanța! Nu-i așa că-i super? se bucură Lissy și începu iar să sară.

Se auzi semnalul de mesaj al mobilului. Se ridică și luă mobilul de pe birou. Charlie îi trimisese o poză nouă cu iepurașii ei, Pufoșilă și Josephine: stăteau unul lângă celălalt pe un șezlong. Charlie îl luase pe Pufoșilă din țarcul puilor abandonati de la hotelul „Lăbuța fermecată” în timpul ultimei vacanțe pentru ca Josephine să nu se mai simtă atât de singură.

Mia zâmbi atunci când mări imaginea. Pufoșilă și Josephine aveau ochelari de soare, sprijiniți pe urechile lor lungi.

De-abia aștept ziua porților fermecate desfăcute! scrisese Charlie.

— Deschise, o corectă Mia, încet. Se bucura foarte mult să o revadă pe Charlie, însă asta o ținea pentru ea.

Lissy încetase să mai sară.

— Ceva important?

Mia își legăna nehotărâtă capul. Nu-i povestise lui Lissy încă nimic despre Charlie.

— Dă să văd!

Lissy întinse mâna după mobilul Miei. Înainte își arătau totul.

Mia ezită.

— A fost Charlie, îi explică lui Lissy fără să-i dea telefonul. Vine mâine s-o viziteze pe mătușa ei care locuiește acum în vechea voastră casă.

Asta era o minciună, căci Charlie venea de fapt s-o viziteze pe ea, pe Minou și hotelul „Lăbuța fermecată“.

— Și ea îți scrie ție? Credeam că noii vecini sunt cam tâmpiți...

— Da, așa e... se fâstâci Mia, dar... Charlie nu. Nici măcar nu sunt rude... este puțin...

— Mai complicat, termină Lissy propoziția. Mama spune că dacă ceva începe complicat, mai bine o lași baltă.

În clipa următoare se auzi *clap! clap!* la ușa camerei Miei.

— Ai apărut! strigă Mia, ușurată.

— Bună, scumpă Minou! spuse Lissy și întinse brațele spre ea.

Minou sări pe burta ei.

Ea îl strânse în brațe pe micuțul tigru.

— Ți-a fost dor de mine?

— *Sfrrr*, toarse Minou.

— Trebuie să le saluți și pe celelalte pisici, fu Mia de părere.

— Așa e, aprobă Lissy și o puse jos pe Minou. Deci, să mergem! Vii și tu, Minou?

— Mi-au, făcu Minou și fugi – *clap! clap!* – din nou pe coridor.

— Ce mai faceți, scumpelor, ați venit să-i dați o mână de ajutor unui bătrân? spuse bunicul Knut, ținându-se de spate în timp ce se ridica de pe vine. Mia, fătucă, ia uită-te în spatele canapelei, că mi-a căzut acolo din buzunarul de la cămașă plăcuța cu numele lui Pinky.

Bunicul Knut pusese o pătură roz curată pe canapeaua cu două locuri și, cu toate că totul arăta îngrijit, Mia nu era mulțumită.

Pescui plăcuța cu numele lui Pinky din spatele canapelei.

— Copacul de ascuțit ghearele nu stă bine, trebuie pus în fața ferestrei.

— De parcă i-ar păsa lui Pinky, mormăi bunicul Knut.

— Pisicile vor să se uite afară! îl avertiză Mia serioasă pe bunicul Knut. Și în afară de asta... începu ea, oftând și scuturând cele două pernuțe cu dungi roșii și albe de pe canapea.

— Vai de mine, fătucă! Ești mai rea decât mama ta! Bunicul Knut își îndesă și mai mult pălăria de paie pe cap și clătină capul privind la Lissy.

Lissy stătea în cadrul ușii de sticlă, spre camera pisicilor și chicotea:

— Directoarea hotelului, Mia!

Mia ridică din umeri. Nu găsea nimic nostim în toată situația. Când mama era plecată, ea trebuia să țină lucrurile în ordine.

— Apropo de mama ta, spuse bunicul Knut și mută copacul de ascuțit ghearele la fereastră. Trebuie să-ți spun că-i merge bine, vremea la Marea Baltică este bună, e la plajă cu prietena ei și ar trebui să vorbim cu stăpâna lui Momo... cum o chema-o? În orice caz, ar trebui să verificăm dacă rezervarea rămâne valabilă. Să-mi aduci aminte! Și mai trebuie să vă transmit salutări.

— Ai putea să-ți notezi.

Mia măsură camera pisicilor din priviri și constată că totul e în ordine acum.

— Chiar așa de uituc nu sunt, bombăni bunicul Knut ducându-se în bucătărie, care dădea în același coridor în care se ieșea și din camera pisicilor.

— Și pentru ce o am pe nepoata mea șefă? spuse el și dispăru în locuința sa.

